

s'hi llançaren sense reserves. Coromines, de vegades vacil·lava en les seves primeres obres, almenys en *Les Presons Imaginàries*; en l'original del capítol *La Meva Companya*, escrit dalt de Montjuïc, 1897, en el par. 4 havia escrit: «em clavava les ungles al cervell i allí es quedava», però en l'imprès figura *allí restava*. En un passatge no gaire anterior ell mateix ho esmena així en l'autògraf; generalment deixa *quedar* en el ms. i en l'ed. Tanmateix a la p. 102.5f. *resten* és de l'autògraf i així figura en la 1.ª ed. —⁸ En ross. *s'arrestar* 'aturar-se' no és recent, i ja ha penetrat fins en el llenguatge del folklore legendari. En la història que contenen de la maça projectada per Rotland cap a Maçanet de Cabrenys, em deien a Corsaví que l'anunci fou: «on el garrot *s'arrestarà*, / allà Maçanet serà» (1959). —⁹ Per a la penetració del mot i concepte en el llatí medieval, veg. l'estudi del *Bull. Du C.* xv, 77-112, citat sobre *essència* (ÉSSER).

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I COMPOSTOS: *establa* (o *estable*) 'lloc on hom està', *establar*, *establada*, *establat*, *estableria*, *establia*, *estable* adj., *estabilitat*, *inestable*, *inestabilitat*, *estabilitzar*, *estabilització*, *establir*, *establiment*, *establició*, *establit*, *establir* 'escaure', *establida* f., *establiment* 'disposició de l'autoritat', *restablir*, *restabliment*, *restablidor*, *estació*, *estaci*, *donar estasa en terra*, *estacionar*, *estacionament*, *estacional*, *estacionari*, *estada*, *estadant*, *estant*, 'estadant', *estada*, *estader*, *estadal*, *estadalat*, *estadi*, *estament*, *estant part.*, *dreçar-se en son estant*, *estant* 'estadant' (veg. també supra), *estant que*, *de --- estant*, *d'estant que*, *estantis*, *estança* o *estància*, *estancier*, *estontolar*, *estantolar*, *estintolar*, *estontolar-se*, *estintolador*, *estintolament*, *estantolar* (veg. també supra), *estàntol*, *estant* 'puntal', *estaria*, *fer estaries*, *sobrestaries*, *estatge*, *estatja*, *mal estatge*, *bon estatge*, *mal-estatger*, *estatger* 'afable', *estageria*, *malestatjant*, *estager* 'resident', *estatjant*, *estatjar*, *estatjada*, *estat*, *fer estat d'una cosa*, *estatal*, *estatisme*, *estatitzar*, *estadista*, *estadística*, *estadístic*, *estàtua*, *estatuable*, *estatuair*, *estatuat*, *estatuari*, *estatuària*, *estatura*, *estatuir*, *estatuent*, *estatuïdor*, *estatut*, *estatutari*, *constituir*, *constitució*, *constitucional*, *constituïdor*, *constitut*, *constitutiu*, *reconstituir*, *reconstituent*, *reconstitució*, *destituir*, *destitució*, *instituïr*, *institut*, *instituta*, *institució*, *institucional*, *instituable*, *instituídor*, *institutiu*, *institutor*, *institutori*, *prostituir*, *prostitució*, *prostituta*, *prostibul*, *prostibulari*, *restituir*, *restitució*, *substituir*, *substitució*, *substitut*, *substituïble*, *substitutiu*, *circumstant*, *circumstància*, *circumstancial*, *circumstanciar*, *circumstanciat*, *constar*, *constant*, *constància*, *constatar*, *constatació*, *inconstant*, *inconstància*, *contrastar*, *contrast*, *contrastable*, *contrastació*, *contrastador*, *contrastament*, *contrastant*, *contrastia*, *distar*, *distant*, *distància*, *distanciar*, *instar*, *ainstar*, *instant*, *instància*, *instantani*, *instantània*, *interstici*, *malestant*, *malestatge* (cf. supra), *malestatjants* (cf. supra), *obstar*, *obstant*, *obstància*, *obstacle*, *obstaculitzar*, *obstetricia*, *obstetrical*, *obstètric*, *restar*, *resta*, *restant*, *restada*, *restament*, *ar-*

restar, *restar-se*, *contrarrestar*, *substància*, *substancial*, *substanciar*, *substanciació*, *substancios*, *substantiu*, *substantiva*, *substantivitat*, *consustancial*, *consustancialitat*, *transsubstanciar*, *sobrestant*, *superstició*, *supersticios*, *estadi* (cf. supra), *estàtic*, *estàtica*, *estatisme*, *estàtic*, *estatoscopi*, *estela*, *apòstata*, *apostatar*, *apostasia*, *catàstasi*, *apocatàstasi*, *èxtasi*, *extasiar-se*, *extasiat*, *extàtic*, *hipòstasi*, *hipostàtic*, *metàstasi*, *paràstade*, *perístasi*, *antiperístasi*, *pròstata*, *prostatitis*, *prostatàtic*, *prostatàlgia*, *sistema*, *sistemàtic*, *sistemàtzar*, *sistemàtzació*, *estaferm*, *benestar*, *benestant*, *benestança*, *malestar*, *histologia*, *històleg*.

Estaranyit val. 'cisticola schoenicola': el nom científic de l'ocell diu, en llatí i en grec, que freqüenta o habita en els estepars i jonqueres, plantes que, com sap tothom que corri per muntanyes i ermassos, solen ser plenes de teranyines (on el pacient artròpode espera agafar insectes): suposem que aquest moixó, com nosaltres quan hi passem, li deu esqueixar les teles, actuant d'esteranyinador, cf. val. *esteratinyar* (> **esteranyitar*? o viceversa) variant d'*esteranyinar*, *-nyinadora*, que són també valencians (o hi ha també alguna relació amb el cast. *estornino* = *estornell*?, però no sembla que siguin ocells semblants, i hauriem de recórrer si de cas a alguna contaminació i més aviat amb antecedents mossàrabs...).

Estaràs: infundat aqueix tempteig pre-romà com el suggereix *AlcM*: *Estartit* no té res en comú etimològicament amb *Est(a)rac* ni hi ha cap raó per relacionar *Estaràs* amb un ni l'altre, i no hi ha tal «arrel pre-romana ESTAR».

+*Estarat*, V. *estaro*

Estarèll [Ss. xv-xvi, *DAG*, *esta-*, *este-*; *AlcM*] 'mesura d'àrids (gra, calç, etc.)' en tres textos catalans que parlen de Sardenya i de Mallorca, si bé, almenys en part, semblen de Bna. o Princ.: de l'it. dial. i sard *starello*, *-eddu*, 'mesura de gra', diminutiu de l'it. *staiò*, *staro* id., provinent del ll. *SEXTARIUS* id. (veg. *MLWagner*, *Diz. Et. Sdo.*, 687, s. v. *istarellu*; *APrati* i *Petrocchi*, s. v. *staiò*; *REW*, 7888).

Estargir, V. *estergir* *Estaria*, V. *estar* *Estaribel*, V. *estaro* *Estaribot*, V. *estribot* (ESTREP) *Estarina*, *estarnar*, V. *esdernar-se*

ESTARO, argot, 'presó', i *estaribel* argot gitanesc, de l'arrel gitana-índica *astar* 'agafar, deturar' (scr. *STHĀ* 'aturar'). □ 1.ª doc.: 1886, *Gil Maestre* (*La Criminalidad en Barcelona*).

«--- l'havien ben 'enfastigat', com deia ell, amb un desmenjament que'm feia molta gràcia: un any d'*estaru* am presos que parlaven com uns senyors i no eren més que tristos 'podalls'! Un home com ell veure's així, el peça més valent dels patacos de la Ceca ---», Coromines, *Presons Imag.* (xiv, 169). «Els altres --- com a gent que no s'havien vist mai *estarat*s, parlaven de coses de la presó, --- dels oficis que hi fan els ho-